

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/266/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514205235
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2514205235.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., o zaplatenie 2.535,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.933,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.933,19 Eur od 1.8.2011 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 52,48 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., sa žalobou doručenou súdu dňa 22.07.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.535,67 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.535,67 Eur od 01.08.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 10.02.2011 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému celkovú sumu pôžičky 3.750 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 66,81 Eur. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z uvedenej zmluvy sumu 66,81 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 23.07.2011 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.535,67 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

3. Ako dôkazy predložil zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 10.2.2011, predžalobnú upomienku zo dňa 23.7.2011 s doručenkou a prehľad splátok a úhrad.

4. Uznesením č. k. 14C/266/2014 - 30 zo dňa 09.12.2014, právoplatným dňa 26.05.2015, súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. vstúpil ako žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, napriek tomu, že uznesením č. k. 14C/266/2014 - 34 zo dňa 09.12.2014 bol vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.04.2015 žalobca uviedol, že na základe zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 Eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutý úver v 60. mesačných splátkach vo výške 66,81 Eur (splátka s poistením 4,31 Eur), t. j. uhradiť pôvodnému veriteľovi sumu v celkovej výške 4.008,60 Eur, splátka bez poistenia 62,50 Eur x 60 splátok, t. j. 3.750 Eur. Žalovaný uhradil iba sumu 66,81 Eur. Pôvodný veriteľ v prehľade splátok uvádza každý mesiac predpísanú splátku. V platobnej histórii je uvedených 6 predpísaných splátok po 66,81 Eur. Ak žalovaný (dlžník) je v omeškaní so splácaním, prípadne úhrady nevykonáva, pôvodný veriteľ zosplatní úver. Zosplatnená suma, v tomto prípade suma 1.960,35 Eur, pozostáva z ostatných neuhradených splátok, t. j. v počte 54 splátok (60 mínus 6 predpísaných), avšak bez zmluvného (anuitného) úroku, ktorý bol vopred určený pri podpise zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že pri podpise zmluvy sa žalovaný zaviazal uhradiť celkovú sumu 4.008,60 Eur a z platobnej histórie vyplýva, celková suma predpísaných splátok 2.361,21 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 2.294,40 Eur - istina (2.361,21 Eur mínus 66,81 Eur). Podľa bodu 11.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na povinnosti klienta platiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky v prípade omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta spolu 33,40 Eur. Podľa bodu 11.3 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na povinnosti klienta platiť v prípade omeškania okrem zmluvnej pokuty aj sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Žalobca si v žalobe uplatnil sankčný úrok vo výške 207,87 Eur, a to z obdobia od 30.09.2011 do 31.05.2014. Podľa bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok boli žalovanému vyčíslené poplatky vo výške 241,27 Eur. Žalovaná suma vo výške 2.535,67 Eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 2.294,40 Eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 241,27 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkami splatnými dňa 20.04.2011, dňa 20.05.2011 a dňa 20.06.2011. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného k úhrade všetkých splátok jednorazovo podaním zo dňa 23.07.2011 - predžalobná upomienka, ktorú žalovaný neprevzal. Zároveň žalobca súdu predložil Všeobecné obchodné podmienky.

7. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na 28.1.2019, ktoré vykonal podľa § 180 veta druhá CSP v neprítomnosti žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcu v rámci prednesu žaloby podľa § 181 ods. 1 CSP na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe, nakoľko žalovaný po podaní žaloby neuhradil z dlžnej sumy nič. Uviedla, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2014 medzi postupcom Consumer Finance Holding a. s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 10.02.2011 uzatvoril postupca so žalovaným zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v celkovej výške 2.000 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1.750 Eur. Celková suma pôžičky bola teda v sume 3.750 Eur. Predmetnú pôžičku sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške splátky 62,50 Eur a v mesačnej výške poistenia vo výške 4,31 Eur. Žalovaný celkovo uhradil z pôžičky sumu 66,81 Eur. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, a to listom zo dňa 23.07.2011. Taktiež poukázala na špecifikáciu žalovanej sumy zo dňa 09.10.2017 a na prehľad splátok a úhrad, z ktorého žalovaná suma vyplýva. Žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v predžalobnej upomienke ako lehoty na plnenie. Vzhľadom na skutkový a právny stav, dôkazné prostriedky a skutočnosť, že žalovaný nepoprel žiadne skutkové tvrdenia, navrhla, aby súd rozhodol v zmysle petitu uvedeného v žalobe.

8. Súd rozsudkom č.k. 14C/266/2014 - 134 zo dňa 28.1.2019 žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok bol na základe odvolania žalobcu uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/111/2019 zo dňa 9.3.2020 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, ale

s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbeh) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnú normu. Z podanej žaloby a skutkových tvrdení žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) vyplýva, že tento sa proti žalovanému domáha zaplatenia dlžnej sumy na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke, pričom žalobca uviedol, z čoho pozostáva žalovaná suma, z čoho vyplýva splatnosť jednotlivých splátok, počet splátok, ktoré žalovaný uhradil a ktoré neuhradil, rovnako dátum úhrady jednotlivých splátok. Teda ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k zosplateniu celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, bolo jeho povinnosťou na základe skutkových tvrdení žalobcu skúmať, či žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie požadovanej sumy v dôsledku omeškania žalovaného so zaplatením jednotlivých splátok. Záver súdu prvej inštancie, že by sa jednalo o podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe nie je správny, nakoľko ide len o zmenu právneho posúdenia veci, pričom na základe žalobcom tvrdených skutočností bolo možné posúdiť žalobou uplatnený nárok, keď stále ide o nárok vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky komplexne vyhodnotiť a posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania.

9. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie zaoberal skutkovými tvrdeniami žalobcu a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v priebehu konania, za účelom ich následného právneho posúdenia a opätovného zhodnotenia.

10. Súd vykonal dňa 1.6.2021 pojednávanie a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal a žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval.

11. Vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/111/2019 zo dňa 9.3.2020, ktorého právnym názorom je súd viazaný, ako aj vzhľadom na zmenu sudcu súd na pojednávaní uviedol svoje aktuálne predbežné právne posúdenie veci a to, že súd uplatnený nárok posudzuje podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení a žalobu považuje za dôvodnú len v časti 1.933,19 Eur, ktorá suma predstavuje sumu poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 2.000 Eur po odpočítaní žalovaným uhradenej sumy 66,81 Eur.

12. Súd sa oboznámil so žalobou, písomným vyjadrením žalobcu, prednesom právnej zástupkyne žalobcu, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

13. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako klient fyzická osoba, uzatvorili dňa 10.02.2011 zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky s nasledovnými náležitosťami: schválená výška pôžičky: 2.000 Eur, celková suma pôžičky: 3.750 Eur, splátka: 62,50 Eur, mesačná splátka poistenia: 4,31 Eur, počet splátok: 60, termín konečnej splatnosti 02/2016, celkové náklady spotrebiteľa: 1.750 Eur, sadzba poistenia: 6,90 %, ročná úroková sadzba: 32,13 %, RPMN: 32,13 %, priemerná RPMN: 20,68 %.

14. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil jednu splátku a to dňa 18.3.2011 a teda v súvislosti s predmetnou zmluvou uhradil sumu 66,81 Eur.

15. Z listiny označenej ako Predžalobná upomienka zo dňa 23.07.2011 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy, v celkovej výške istiny 3.961,83 Eur a to do troch dní od doručenia tejto upomienky. Podľa pripojenej kópie obálky sa predžalobná upomienka vrátila s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

17. Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

18. Podľa § 451 odsek 1, odsek 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Podľa § 458 odsek 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

21. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

22. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

23. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Súd vyhodnotil podanú žalobu v časti ako nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 10.02.2011 zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 2.000 Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uzatvorenú zmluvu o úvere súd právne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupoval teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V predmetnom spotrebiteľskom právnom vzťahu má tak žalovaný postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny.

37. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril a tak nerozporoval skutkové tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého úveru, nepoprel existenciu dlhu, výšku splatenej sumy a tak mal súd žalobcom tvrdené skutočnosti za nesporné.

38. Výška úrokov spotrebiteľských úverov v čase uzavretia zmluvy bola limitovaná len ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmela odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a v súvislosti s tým aj ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka.

39. Z údajov zverejnených na stránke www.nbs.sk vyplýva, že v dobe uzavretia predmetnej úverovej zmluvy vo februári 2011 bola výška priemernej úrokovej miery úverov od 1 do 5 rokov 10,55 % a keďže ročný úrok z úveru podľa predmetnej zmluvy mal dosahovať 32,13 % viac ako trojnásobne presiahol odplatu obvyklú.

40. K výške úrokov sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, v ktorom konštatoval: „Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky“.

41. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky podstatne presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Súd konštatuje, že judikatúra nespochybnila, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú skutočne všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a mravným princípom.

42. Súd poukazuje na závery Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 a sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2016, z ktorých vyplýva, že výška zmluvných úrokov pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Táto okolnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka.

43. Ak sa podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka dôvod neplatnosti právneho úkonu vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nie je možné oddeliť od ostatného obsahu. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon (dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky), je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Otázku možnosti a nemožnosti oddelenia právneho úkonu treba posudzovať z hľadiska povahy a obsahu celého právneho úkonu a nielen z hľadiska oddeľovanej časti. Zmluvu, pokiaľ ide o jej zákonom určené pojmové znaky, treba chápať ako nedeliteľný celok.

44. Vzhľadom na výšku zmluvných úrokov, ktorú súd považuje za v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keďže dosahuje viac ako trojnásobok úrokov pri porovnateľných úveroch, súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako neplatnú (§ 39 Občianskeho zákonníka) a uplatnený nárok posudzoval podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, ktoré je upravené v ustanoveniach § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

45. Bezdôvodné obohatenie v zmysle Občianskeho zákonníka v pozitívnom vymedzení je majetkový prospech získaný 1/ plnením bez právneho dôvodu, 2/ plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, 3/ plnením z neplatného právneho úkonu, 4/ z nepoctivých zdrojov, 5/ plnením za toho, kto podľa práva mal plniť sám. Subjekt, ktorý sa bezdôvodne obohatil, je povinný vydať bezdôvodné obohatenie

oprávnenému subjektu, t.j. v prospech toho, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo.³⁴ Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia však vznikne len za splnenia určitých zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby, a napokon, že nejde o prípad, keď Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 92/2010 z 19. januára 2012).

46. Keďže súd predmetnú zmluvu vyhodnotil ako neplatnú žalovaný je povinný podľa § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť žalobcovi všetko, čo podľa nej dostal.

47. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.933,19 Eur, ktorá predstavuje sumu poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 2.000 Eur po odpočítaní úhrady žalovaného v sume 66,81 Eur. Táto suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia a tak súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú.

48. Vo zvyšnej časti, prevyšujúcej bezdôvodné obohatenie súd žalobu vzhľadom na uvedené zamietol.

49. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy sa súd ďalej podrobne nezaoberal jej ďalšími náležitosťami, avšak podotýka, že v prípade posudzovania náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy by súd v prípade platnosti zmluvy musel vyhodnotiť spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, keďže predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch a to všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písmeno j) zákona č. 129/2010 Z. z.).

50. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.535,67 Eur od 1.8.2011 do zaplatenia. Z predžalobnej upomienky zo dňa 23.7.2011, ktorú sa žalovanému nepodarilo doručiť a bola vrátená žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 3.961,83 Eur do troch dní od doručenia upomienky. Súd na základe uvedeného mal za to, že žalobca vyzval žalovaného na vydanie žalovanej sumy (súdom vyhodnotenej ako bezdôvodné obohatenie) a priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne avšak vzhľadom na vyššie uvedené zo sumy 1.933,19 Eur od 1.8.2011, ktorým dňom sa žalovaný na základe výzvy dostal do omeškania.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 396 odsek 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

54. Podľa § 396 odsek 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

55. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 odsek 1 CSP, § 255 odsek 1 CSP v spojení s § 396 odsek 1 a 3 CSP tak, že prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 52,48 %. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 76,24 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 23,76 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.535,67 Eur s príslušenstvom a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.933,19 Eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu 52,48 % (hrubý úspech žalobcu -

hrubý úspech žalovaného), súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v uvedenom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.